

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Крагујевцу
I-6 У. 3025/16
22.06.2018. године
Београд

Управни суд, судија Вера Маринковић, као судија појединац, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. Из ..., ... бр. ..., коју заступа Снежана Драгићевић, адвокат из Краљева, ТЦ “Над гаражама” лок. 25, поднетој против Школског одбора ОШ “Бранко Радичевић” из Вранеша, ради поништаја одлуке 3/1 од 04.01.2016. године, у предмету разрешења директора, дана 22.06.2018. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Тужбом, поднетом Управном суду дана 26.02.2016. године, тужиља оспорава законитост одлуке Школског одбора Основне школе “Бранко Радичевић” ..., бр. ... од 04.01.2016. године, којом је у ставу I диспозитива, одлучено да се тужиља разрешава дужности директора Основне школе “Б.Б.” у ... са даном доношења решења а ставом II диспозитива, одлучено је да је одлука коначна. Ставом III диспозитива, одређено је да се одлука доставља Министарству просвете, науке и технолошког развоја на поновну сагласност. У образложењу оспорене одлуке наведено је, да се према одредби члана 63. став 7. Закона о основама система образовања и васпитања, сматра да је одлука о разрешењу директора донета, односно да је министар на њу дао сагласност ако у року од 15 дана од дана достављања одлуке не донесе акт којим одбија сагласност.

У поступк испитивања тужбе Управни суд налази да је тужба недозвољена.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр.111/09), прописано је да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска

заштита (став 1.), да у управном спору суд одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита (став 2.), те да у управном спору суд одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено (став 3.).

Одредбом члана 59. став 16. Закона о основама система образовања и васпитања (“Службени гласник РС”, бр.72/2009...35/2015), прописано је да о правима, обавезама и одговорностима директора одлучује орган управљања, док је одредбом члана 53. став 2. истог закона прописано да орган управљања у школи јесте Школски одбор.

Одредбом члана 63. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања прописано је да дужност директора установе престаје: истеком мандата, на лични захтев, стицањем услова за мировање радног односа, престанком радног односа и разрешењем, те да одлуку о престанку дужности директора доноси орган управљања. Одредбом члана 63. став 7. истог закона прописано је да се сматра да је одлука органа управљања о разрешењу директора донета, односно да је министар дао на њу сагласност, ако у року од 15 дана од дана њеног достављања не донесе акт којим одбија сагласност.

Према одредби члана 194. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, бр.33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, бр.30/10), прописано је да кад је у закону или другом пропису одређено да решење доноси један орган у сагласности са другим органом, орган који доноси решење саставља га и доставља, са списима предмета, на сагласност другом органу, који може дати сагласност потврдом на самом решењу или посебним актом. У том случају решење је донесено кад је други орган дао сагласност, а сматра се као акт органа који га је донео, односно издао.

Увидом у оспорену одлуку, суд је утврдио да се у конкретном случају ради о акту који доноси један орган у сагласности са другим органом, с обзиром да се сагласно цитираној одредби члана 63. став 7. Закона о основама система образовања и васпитања, одлука о разрешењу директора доставља министру на сагласност, те да се сматра донетом тек након добијања сагласности или у року од 15 дана од дана њеног достављања уколико министар не донесе акт којим одбија сагласност, након чега орган управљања доноси решење у тој правној ствари, против ког решења се може покренути управни спор.

Како оспорена одлука не представља самостални управни акт, већ везани акт који претходи доношењу решења против кога је дозвољено вођење управног спора, то, по оцени суда, наведена одлука није управни акт у смислу напред цитиране одредбе члана 3. Закона о управним споровима, па се законитост ове одлуке не може испитивати у управном спору.

Сагласно свему напред наведеном, Управни суд је, на основу одредбе

члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима одлучио, као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 22.06.2016. године, I-6 У. 3025/16

С у д и ј а
Вера Маринковић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења тужиља има право
приговора Посебном већу Управног суда, у
року од 8 дана од дана достављања решења.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ/ИО